1978 Jun 26 ILO Genève

1457 Konvensjon nr 150 om offentlig administrasjon for arbeidslivets saker: Rolle, funksjoner og organisasjon.

Convention no. 150 Concerning Labour Administration: Role, Functions and Organisation.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-fourth Session on 7 June 1978, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations, including in particular the Labour Inspection Convention, 1947, the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, and the Employment Service Convention, 1948, which call for the exercise of particular labour administration activities, and

Considering it desirable to adopt instruments establishing guidelines regarding the over-all system of labour administration, and

Recalling the terms of the Employment Policy Convention, 1964, and of the Human Resources Development Convention, 1975; recalling also the goal of the creation of full and adequately remunerated employment and affirming the need for programmes of labour administration to work towards this goal and to give effect to the objectives of the said Conventions, and

Recognising the necessity of fully respecting the autonomy of employers' and workers' organisations, recalling in this connection the terms of existing international labour Conventions and Recommendations guaranteeing rights of association, organisation and collective bargaining — and particularly the Freedom of Association and Protection of the Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 — which forbid any interference by public authorities which would restrict these rights of impede the lawful exercise thereof, and considering the employers' and workers' organisations have essential roles in attaining the objectives of economic, social and cultural progress, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour administration: role, functions and organisation, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-eight the following Convention, which may be cited as the Labour Administration Convention, 1978:

Article 1

For the purpose of this Convention —

(a) the term «labour administration» means public administration activities in the field of national labour policy;

(b) the term «system of labour administration» covers all public administration bodies responsible for and/or engaged in labour administration — whether they are ministerial departments or public agencies, including parastatal and regional or local agencies or any other form of decentralised administration — and any institutional framework for the coordination of the activities of such bodies and for consultation with and participation by employers and workers and their organisations.

Article 2

A Member which ratifies this Convention may, in accordance with national laws or regulations, or national practice, delegate or entrust certain activities of labour administration to non-governmental organisations particularly employers' and workers' organisations, or — where appropriate — to employers' and workers' representatives.

Konvensjon nr. 150 om offentlig administrasjon for arbeidslivets saker: denne administrasjons rolle, funksjoner og organisasjon.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 64. sesjon den 7. juni 1978, og

som minner om reglene i eksisterende internasjonale konvensjoner og rekommandasjoner, herunder især Konvensjonen om arbeidstilsyn i industri og handel av 1947, Konvensjonen om arbeidstilsyn i jordbruket av 1969, og Konvensjonen om ordning av arbeidsformidlingen av 1948, som krever at det settes i verk en del spesielle virksomheter innenfor området offentlig administrasjon for arbeidslivets saker, og

som finner at det er ønskelig å vedta instrumenter som gir retningslinjer for et helhets-system for offentlig administrasjon for arbeidslivets saker, og

som minner om reglene i Konvensjonen om sysselsettingspolitikk av 1964 og i Konvensjonen om yrkesrettleiing og yrkesopplæring som ledd i utviklingen av menneskelige ressurser av 1975, og som videre minner om målsettingen om å skape full og høvelig lønnet sysselsetting og som bekrefter behovet for å vedta retningslinjer for en offentlig administrasjon for arbeidslivets saker for å arbeide mot dette mål og for å virkeliggjøre målsettingen i de nevnte konvensjoner, og

som erkjenner at det er nødvendig å respektere fullt ut sjølråderetten for arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner, og i denne sammenheng minner om reglene i eksisterende internasjonale konvensjoner og rekommandasjoner for arbeidslivet der organisasjonsretten, foreningsfriheten og retten til å føre kollektive forhandlinger blir garantert, og særlig Konvensjonen om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten av 1948, og Konvensjonen om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger av 1949, som forbyr enhver innblanding fra offentlige myndigheters side av en slik art at de innskrenker disse rettene eller hindrer lovlig utøvelse av dem, og som videre tar i betraktning at arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner spiller en vesentlig rolle i arbeidet for å nå målene for økonomisk, sosialt og kulturelt framskritt, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om offentlig administrasjon for arbeidslivets saker og denne administrasjons rolle, funksjoner og organisasjon, punkt 4 på konferansens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal gis i form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, 26. juni 1978, følgende Konvensjon som kan kalles Konvensjonen om offentlig administrasjon for arbeidslivets saker, 1978, (The Labour Administration Convention, 1978):

Artikkel 1

I denne konvensjon betyr

a) Uttrykket «offentlig administrasjon for arbeidslivets saker»: offentlig administrativ virksomhet på det området som omfatter den nasjonale politikk for arbeidslivet.

b) Uttrykket «system for arbeidsadministrasjon»: alle offentlige administrative organer som har ansvaret for og/eller er engasjert i administrasjon for arbeidslivets saker — enten de er departementer eller andre offentlige organer, også halvstatlige, regionale og kommunale organer, eller en annen form for desentralisert administrasjon — og enhver institusjonsmessig ramme for samordning av virksomheten i slike organer og for rådslagning med og deltaking fra arbeidsgivere og arbeidstakere og deres organisasjoner.

Artikkel 2

En medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon kan i samsvar med nasjonale lover og forskrifter eller nasjonal praksis delegere eller overlate visse gjøremål innen den offentlige administrasjon for arbeidslivets saker til ikke-statlige organisasjoner, særlig arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner, eller der det måtte høve, til representanter for arbeidsgivere og arbeidstakere.

Article 3

A Member which ratifies this Convention may regard particular activities in the field of its national labour policy as being matters which, in accordance with national laws or regulations, or national practice, are regulated by having recourse to direct negotiations between employers' and workers' organisations.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall, in a manner appropriate to national conditions, ensure the organisation and effective operation in its territory of a system of labour administration, the functions and responsibilities of which are properly co-ordinated.

Article 5

1. Each Member which ratifies this Convention shall make arrangements appropriate to national conditions to secure, within the system of labour administration, consultation, co-operation and negotiation between the public authorities and the most representative organisations of employers and workers, or — where appropriate — employers' and workers' representatives.

2. To the extent compatible with national laws and regulations, and national practice, such arrangements shall be made at the national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity.

Article 6

1. The competent bodies within the system of labour administration shall, as appropriate, be responsible for or contribute to preparation, administration, co-ordination, checking and review of national labour policy, and be the instrument within the ambit of public administration for the prepration and implementation of laws and regulations giving effect thereto.

2. In particular, these bodies, taking into account relevant international labour standards, shall —

(a) participate in the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national employment policy, in accordance with national laws and regulations, and national practice;
(b) study and keep under review the situation of employed, unemployed and underemployed persons, taking into account national laws and regulations and national practice concerning conditions of work and working life and terms of employment, draw attention to defects and abuses in such conditions and terms and submit proposals on means to overcome them;
(c) make their services available to employers and workers, and their respective organisations, as may be appropriate under national laws or regulations, or national practice, with a view to the promotion — at national, regional and local levels as well as the level of the different sectors of economic activity — of effective consultation and co-operation between public authorities and bodies and employers' and workers' organisations, as well as between such organisations;
(d) make technical advice available to employers and workers and their respective organisations on their request.

Article 7

When national conditions so require, with a view to meeting the needs of the largest possible number of workers, and in so far as such activities are not already covered, each Member which ratifies this Convention shall promote the extension, by gradual stages if necessary, of the functions of the system of labour administration to include activities, to be carried out in co-operation with other competent bodies, relating to the conditions of work and working life of appropriate categories of workers who are not, in law, employed persons, such as —

(a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
(b) self-employed workers who do not engage outside help, occupied in the informal sector as understood in national practice;
(c) members of co-operatives and worker-managed undertakings;
(d) persons working under systems etablished by communal customs or traditions.

Article 8

To the extent compatible with national laws and regulations and national practice, the competent bodies within the system of labour administration shall contribute to the preparation of national policy

Artikkel 3

En medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan betrakte særskilte virksomheter innen sin nasjonale politikk for arbeidslivet som saker som i samsvar med nasjonale lover eller forskrifter eller nasjonal praksis, blir regulert ved direkte forhandlinger mellom arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner.

Artikkel 4

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal sikre, på en måte som er tilpasset forholdene i landet, at et offentlig administrasjonssystem for arbeidslivets saker blir organisert på dens territorium og trer i full virksomhet og at funksjoner og ansvar i dette systemet blir samordnet på rette måten.

Artikkel 5

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal treffe tiltak som er tilpasset forholdene i landet, for å sikre at det innenfor det offentlige administrasjonssystem for arbeidslivets spørsmål kommer i stand rådslagninger, samarbeid og forhandlinger mellom offentlige myndigheter og de mest representative organisasjoner for arbeidsgivere og arbeidstakere, eller — der det måtte høve — med representanter for arbeidsgivere og arbeidstakere.

2. Så langt det er forenlig med nasjonale lover og forskrifter og nasjonal praksis, skal slike ordninger opprettes på nasjonalt, regionalt og kommunalt plan og i de ulike sektorene i næringslivet.

Artikkel 6

1. Vedkommende organer innen det offentlige administrasjonssystemet for arbeidslivets saker skal etter som det måtte høve ha ansvaret for eller bistå ved forberedelse, forvaltning, samordningen, kontroll og vurdering av den nasjonale politikk for arbeidslivet og være redskapet innen offentlig administrasjon for forberedelse og gjennomføring av lover og forskrifter som iverksetter denne politikk.

2. Spesielt skal disse organer, idet det tas hensyn til vedkommende internasjonale arbeidsstandarder

a) delta ved forberedelse, organisering, samordning, kontroll og vurdering av nasjonal politikk for arbeidslivet i samsvar med nasjonal praksis,
b) holde seg orientert om situasjonen for sysselsatte, arbeidsledige og undersysselsatte idet nasjonale lover og forskrifter og nasjonal praksis vedrørende arbeidsforhold og arbeidslivet og sysselsettingsvilkår, og videre rette oppmerksomheten mot mangler og misbruk i samband med slike vilkår og forhold, og dessuten sette fram forslag om hvordan de kan endres eller rettes på.
c) stille sine tjenester til rådighet for arbeidsgiverne og arbeidstakerne og deres organisasjoner, slik det måtte høve etter nasjonale lover eller forskrifter eller nasjonal praksis, med sikte på å fremme både på nasjonalt, regionalt og lokalt plan og innenfor de ulike sektorer i næringslivet, effektiv rådslagning og samarbeid mellom offentlige myndigheter og organer og arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner og dessuten mellom disse organisasjoner.
d) stille faglig vegledning til rådighet for arbeidsgiverne og arbeidstakerne og deres organisasjoner når de ber om det.

Artikkel 7

Når nasjonale forhold gjør det påkrevd, med sikte på å tilgodese behovene hos det størst mulige antall arbeidere, og for så vidt slike virksomheter ikke allerede er dekket, skal enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, fremme utvidelse, om nødvendig i etapper, av funksjonsområdet for det offentlige administrasjonssystemet for arbeidslivets saker til å omfatte virksomhet som skal utføres i samarbeid med andre vedkommende organer og som gjelder arbeidsvilkår og arbeidslivet for bestemte grupper av arbeidere som ut fra loven ikke er sysselsatte personer, så som —

a) forpaktere som ikke sysselsetter fremmed hjelp, avlingsdelere og liknende grupper av jordbruksarbeidere,
b) arbeidere som er selvstendige næringsdrivende og som ikke sysselsetter fremmed hjelp og som arbeider i den uformelle sektor av økonomien, slik dette forståes ut fra nasjonal praksis.
c) medlemmer av samvirkesammenslutninger og andre bedrifter som administreres av arbeiderne.
d) personer som arbeider innenfor systemer grunnlagt på lokalsamfunnets sedvaner eller tradisjoner.

Artikkel 8

Så langt det er forenlig med nasjonale lover og forskrifter skal vedkommende organer innen det offentlige administrasjonssystemet for arbeidslivets saker bistå ved utarbeiding av den nasjonale politikk

concerning international labour affairs, participate in the representation of the State with respect to such affairs and contribute to the preparation of measures to be taken at the national level with respect thereto.

Article 9

With a view to the proper co-ordination of the functions and responsibilities of the system of labour administration, in a manner determined by national laws or regulations, or national practice, a ministry of labour or another comparable body shall have the means to ascertain whether any parastatal agencies which may be responsible for particular labour administration activities, and any regional or local agencies to which particular labour administration activities may have been delegated, are operating in accordance with national laws and regulations and are adhering to the objectives assigned to them.

Article 10

1. The staff of the labour administration system shall be composed of persons who are suitably qualified for the activities to which they are assigned, who have access to training necessary for such activities and who are independent of improper external influences.

2. Such staff shall have the status, the material means and the financial resources necessary for the effective performance of their duties.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office, shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the conference the question of its revision in whole or in part.

som gjelder internasjonale saker innenfor arbeidslivet, deltar som statens representanter i slike saker og bistå ved utforming av tiltak som skal settes i verk på det nasjonale plan i denne sammenheng.

Artikkel 9

Med sikte på en passende samordning av funksjoner og ansvar for det offentlige administrasjonssystemet for arbeidslivets saker på en måte som er fastsatt i nasjonale lover eller forskrifter eller ved nasjonal praksis, skal ét arbeidsdepartement eller annet tilsvarende organ settes i stand til å fastslå hvorvidt et halvstatlig organ som har ansvaret for spesielle virksomheter innen administarsjonen for arbeidslivet, og ethvert regionalt eller lokalt organ som er blitt delegert visse arbeidsadministrative gjøremål, utøver sin virksomhet i samsvar med nasjonale lover og forskrifter og retter seg etter de målsettinger som er fastsatt for det.

Artikkel 10

1. Personellet i det offentlige administrasjonssystemet for arbeidslivets saker skal bestå av personer som er godt kvalifisert for de gjøremål som det er blitt tildelt, som har adgang til nødvendig opplæring for virksomheten, og som ikke er utsatt for utilbørlig påvirkning fra utenforstående.

2. Dette personellet skal ha status, materielle midler og økonomiske ressurser som er nødvendige for at oppgavene kan gjennomføres på en effektiv måte.

Artikkel 11

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 12

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 13

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 14

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 15

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, forat de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 16

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Artikkel 17

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 13 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artiikkel 18

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.